

08/09/2014

שרת הבריאות, גב' יעל גרמן

שר האוצר, מר יאיר לפיד

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים יומיים אלה נפרוש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורה של אורנה, על ילדים המטפלים בהוריהם המזדקנים ונאלצים לבדוק בשבע עיניים כל טיפול וכל תרופה שהם מקבלים מידי אחיות ורופאים עייפים ועמוסים:

"במהלך 5 השנים שטיפלתי באמי שנפטרה בגיל 87, למדתי שאם לא אנהל את פרויקט הבריאות שלה עד הפרטים הכי קטנים זה יעלה לה בחייה. הזלזול במתן תרופות הביא אותי להחלטה שרק בן משפחה עושה זאת ולשם כך נאלצנו להיות במחיצתה סביב השעון, כאשר במהלך 5 השנים ביליתי לפחות 120 לילות בבי"ח. דוגמאות:

1. רופאה החליטה להחליף כדור שינה (בונדורמין במקום וובן או להיפך) אבל במקום להחליף הוסיפו לרשימה. בלילה כשהאחות נתנה כדורים ראיתי שיש שם יותר מדי. שאלתי מה זה כל כדור והיא אמרה לי באדיבות, 'זה בונדורמין וזה וובן'. כשהערת את תשומת ליבה היא התנצלה ברפרוף. הצעתי לה שלהבא במקום להרוג את אמי לאט לאט שתיתן לה פטיש בראש ונגמור את הסיפור. לא התלוננתי. מניסיון עבר אף אחד לא מתייחס.

2. כחולת סכרת קשה אמי קיבלה תרופה לסכרת לפני האוכל ותרופה לסכרת במהלך הארוחה. האחיות בכל המחלקות בכל בתי החולים (היא אושפזה בכמה בתי חולים) נהגו לתת לה את כל התרופות יחד, בידיעה שזה לא תקין ומסוכן (גורם לנפילת סוכר). כשהערת את תשומת ליבן הן אמרו שיש הרבה חולים ושהן לא יכולות לתת לכל חולה תרופות מתי שהוא צריך אז נותנים ביחד. דאגתי שבכל ארוחה יהיה בן משפחה ואנחנו נתנו תרופות. לא התלוננתי. כאמור זה לא עוזר.

3. בתום אחד האשפוזים בשיקום בבית חולים גדול במרכז הודיעה לי רופאה בכירה (פנימאית וגריאטרית) יום לפני השחרור שיש בעיה חדשה – אי סבילות לזריקות קלקסן (דילול דם) שמאלצת אותם לעבור לקומדין. החליטו להאריך את האשפוז ביומיים שלושה כדי לוודא שאמי מגיבה טוב לשינוי. בתום לב ומבלי להבין שיש טעות באבחנה שאלתי את הרופאה שאלות בניסיון להבין מה הבעיה. בפליטת פה מתחת לשפם תהיתי לעצמי 'מה פתאום אחרי שנתיים אי סבילות לקלקסן?'. הרופאה

שמעה במקרה את המלמול ונדהמה לגלות שאמי על קלקסן שנתיים, למרות שהעברתי את המידע הזה במדויק לאחיות בקבלה למחלקה (בכל אשפוז נהגתי להביא איתי רשימת תרופות מודפסת + התרופות עצמן כדי לוודא שהמידע יעבור בשלמותו). מפליטת הפה שלי גילתה הרופאה שבעצם אין בעיה ובעצה אחת עם המטלוג החזירו אותנו לקלקסן. עד מותה, שנתיים אחרי, המשיכה אמי לקבל קלקסן תוך שנמנע מאתנו סיוט הקומדין.

4. באחד מסבבי השיקום בבית חולים (לאחר שבר בירך) החליטה מנהלת המחלקה להפסיק את כל התרופות שאמי מקבלת (לכולסטרול, לחץ דם, דיכאון, ועוד רבות אחרות) פרט לתרופות נגד הסוכרת. היא הסבירה לי שזו המדיניות שלה, קיבלתי את דבריה אך מניסיון עבר ביקשתי לא להפסיק את הסרוקסט (נגד דיכאון). הרופאה התנגדה ואחרי כמה ימים הגיע כצפוי התקף דיכאון קשה (בכי בלתי פוסק, הפסקת אכילה, הפרעות שינה....). ביקשתי שוב והרופאה בשלה. בהיותי אפוטרופוס הודעתי למנהלת המחלקה שאני מביאה סרוקסט מהבית ונותנת לאמי בניגוד להמלצתה. כדי לרדת מהעץ היא אישרה לתת תואם סרוקסט והבעיה נפתרה תוך זמן קצר. לא התלוננתי. בתום האשפוז רופא המשפחה דרש להחזיר את כל התרופות שהורדו. ביצעתי."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חיהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם מדי יום ביומו עד כמה גרוע המצב, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידית,

צוות "מכתבים לבריאות"

העתקים:

חברי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות בכנסת